

Blot det, at den er brugt, bringer Værdien ned med en 30—40 pCt. Er Talen om Klæder, er det meget mere. Har man købt en Klædning hos en Skræbder for maaste 100 Kr. og blot brugt den i 8 Dage, synker dens Værdi meget betydeligt. Hvis Sælgeren efter Regeringens Forslag tager sin Ting tilbage, vil den Tilbagebetaling, han skulde præstere til Køberen, i de allerfleste Tilfælde blive ganske minimal. Overhovedet tror jeg ikke, at der er nogen videre Redning eller Hjælp at skaffe for den Køber paa Afbetaling, som kun har præsteret ganske faa Afdrag. Derimod stiller Forholdet sig betydeligt anderledes, naar Køberen har præsteret den væsentligste Del af Købesummen enten strax eller ved succesfult Afdrag. Hvis det er lykkedes Køberen at betale f. Eks. 70 pCt. af Købesummen, saa at der kun mangler 30 pCt., er det muligt, at han, naar Sælgeren kommer og tager Tingen tilbage, fordi han ikke har kunnet præstere Afdragene til bestemte Tider, ikke i Øjeblikket kan skaffe det Beløb, der skal præstere for at kunne faa Lov til at beholde Tingen, men saa vil han efter Lovforslaget, som det nu foreligger, have 3 Maanedre til at skaffe Pengene til Veje i. — Nu har den ærede Justitsminister sagt i det andet Ting, og det ærede Medlem for 1ste Kred. (Mellemann) sagde det samme i Dag: en lille, fattig Mand eller Kvinde, som saaledes bliver berøvet sin Symaskine, sit Pianoforte eller hvad det nu kan være, vil derved blive sat ude af Stand til at erhverve og derved ikke kunne i de tre Maanedre skaffe de resterende Afdrag. Men det tror jeg ikke, man kan sige ganske i Almindelighed; tværtimod, naar Forholdet er det, at Køberen har Ret til mod en forholdsvis ringe Udbetaling, lad os sige en Udbetaling af 30 pCt. af Værdien, at komme i Besiddelse af en Genstand, der maaste er af den største økonomiske Interesse for ham eller hende, gad jeg egentlig vide, om ikke det ringere Beløb skulde kunne staves til Veje ved gode Venner, Slægt, Velgørenhed eller paa anden Maade. Der er en meget stor Forskel imellem, om en Sypige eller Musiklærerinde skal skaffe en Genstand fra ny og afbetale hele Købesummen eller stille Sikkerhed derfor, eller om hun skal indløse noget, hvorpaa hun allerede har betalt 70 pCt., saaledes at hun kun skal skaffe 30 pCt. til Veje for at faa den Genstand, der er nødvendig for hendes Eksistens. Det er et Forhold, der er ganske analogt med, hvad der finder Sted hundreder og atter hundreder af Gange daglig med Folk, der have pantjat deres Ting til Pantelaanere eller

Affikterhuset. De laane visse Procent af Værdien, maaste kun 50 pCt. af Værdien. Her kunde man jo da sige: Ja, naar de først have givet deres nødvendige Ting fra dem, er det fuldstændig umuligt, at de kunne indløse dem, og dog ser man daglig Fattigfolk gøre deres yderste for, at indløse deres Pant, saasnart det bliver dem muligt, og naar nogen vil træde hjælpende til, hvad der Gud ske Lov altid er her i Landet, vil der sikkert findes en naturlig Maade til at skaffe disse fattige Mennecker deres Nødvendighedsartikler tilbage paa fra Pantelaaneren og Affikterhuset. Sigesaadan vil det ogsaa gaa her. Jeg gad nok vide, om nogen af de Herrer, naar en Sypige eller anden Person, der levede af sit Arbejde, kom og klagede sin Nød og sagde, at hun havde mistet sin Symaskine, fordi Sælgeren kom og tog den fra hende, da hun ikke havde Afdraget paa rede Haand, men at hun kunde faa Symaskinen, som havde en Værdi af 100 Kr., naar hun blot kunde betale 30 Kr. — saa ikke vilde finde, at det var fornuftigt, human og rigtigt at hjælpe den paagældende. Og selv om det ikke er Værdighed, der paaberaabes, selv om Formaalet er at skaffe Pengene paa anden Maade, vilde jeg ogsaa nok spørge, om det ikke vilde være forholdsvis let for vedkommende Sypige at rejse et Laan paa 30 Kr., mod at Laangiveren fuldstændig indtræder i Sælgerens Rettigheder, saaledes at han bliver Ejer af Tingen, der har en Værdi af 100 Kr., indtil de 30 Kr. ere betalte. Det forekommer mig, at der i Virkeligheden ikke opnaas saa lidt, og jeg vil sige lige saa meget som ved Regeringsforslaget fra i Fjor. Man slipper for alle de Vidtløstigheder, der vare forbundne med al den Byrdering, og hele den vidtløstige Beregning, der skulde finde Sted efter Lovforslaget i Fjor.

Dermed vil jeg dog ikke sige, at den Maade, hvorpaa Folketinget har formuleret den paagældende Bestemmelse — det er § 1, 2det Punktum — tilfredsstillende mig. Det er ganske klart, som der staar, at Køberen kan faa sine Ting tilbage i Løbet af de 3 Maanedre, mod at betale de indtil da paaløbne Afdrag af Købesummen. Men naturligvis skal Køberen betale mere. Han maa, som der staar længere nede, betale de med Tilbagebetalingen forbundne Udgifter. Men dette Punkt er paa en mig ubegribelig Maade ved tredje Behandling i Folketinget blevet redigeret paa en saadan Maade, at det ikke fremgaar, at der skal præstere de ikke betalte forfaldne Afdrag og de Omkostninger, Sælgeren har haft ved at tage Tingen til sig. Det er vist Meningen, men